

lot overgelaten waren, er in geslaagd, buiten het scheepsgedeelte te komen waarin men hen had opgesloten. Velen sprongen in het water en trachtten zwemmend de motorsloep en de reddingsloepen te bereiken – die sloepen waren niet vol (er waren op zijn minst tachtig plaatsen niet bezet) maar geen van de Duitsers werd aan boord genomen, integendeel: terwijl de sloepen nog langs het schip voeren, werd geroepen dat op ieder die trachten zou erin te komen, zou worden geschoten. Eén Duitser waagde het er op en liet zich aan een touw van de verschansing zakken – een schot weerklonk en hij viel getroffen in zee; hoewel toen van de motorsloep uit gecommandeerd werd, de man niet te helpen, hesen militairen in een van de achterste sloepen hem aan boord.

Omstreeks twee uur werd order gegeven, naar Nias te varen, en de achtergelaten Duitsers konden tot hun ontzetting en verontwaardiging slechts waarnemen dat de motorsloep met de vier andere sloepen op sleeptouw in de richting van Nias verdween. Ca. honderd Duitsers die in het water waren gesprongen, slaagden er in, een plaatsje te bemachtigen op de reddingsvloten, aan anderen lukte het na twee uur bezeten zwoegen de vijfde sloep te water te laten – zij had ruimte voor drie-en-veertig personen maar er werden er tien méér in opgenomen. Ook de werkboot kon gevierd worden en daarin namen achttien Duitsers plaats; de riemen waren uit die boot verwijderd maar de mast en de zeilen lagen er nog in:

Al die tijd beseften de overige Duitsers voor wie noch op de vloten, noch in die ene sloep noch op de werkboot plaats was, dat zij met de 'Van Imhoff' ten onder zouden gaan. Er waren er die zich aan de aan boord gevonden jenever een roes dronken, er waren er ook die zich ophingen om niet door verdrinking te sterven of door haaien verzwolgen te worden.

Om half zeven 's avonds, ca. vijf-en-een-half uur nadat de bemanning en het bewakingsdetachement van boord waren gegaan, zonk de 'Van Imhoff' in de diepte, ruim driehonderd opvarenden meesleurend.

Daags daarna, 20 januari, gingen de bemanning en het bewakingsdetachement op een klein eiland bezuiden Nias aan land – zij waren gered.¹

Er waren inmiddels als gevolg van de berichten welke de gezagvoerder van de 'Van Imhoff' had kunnen uitseinen, reddingspogingen op gang gekomen.

¹ Enkele dagen later werden zij van Padang uit opgehaald; daar aangekomen, kregen zij de order, het gebeurde met de 'Van Imhoff' geheim te houden.